

eP Coses de la vida GRAN BARCELONA

Un conflicte a la via pública

Colau sentencia les dues acampades instal·lades a la plaça de Catalunya

Els sensesostre i els independentistes estan preparats des d'ahir per al desallotjament imminent || L'Ajuntament de BCN necessita que l'espai estigui buit de cara a la diada de Sant Jordi

BEATRIZ PÉREZ
BARCELONA

A mesura que s'acosta el dia de Sant Jordi s'esgota el temps dels acampats a la plaça de Catalunya. L'ajuntament els va advertir ahir que l'espai ha d'estar buit per al dia 23. I ja al matí, agents de la Guàrdia Urbana van anar a la plaça

per avisar tant els sensesostre com els independentistes (els dos col·lectius que, per motius ben diferents, hi pernocten des de fa setmanes) que era l'últim dia que tenien per recollir les seves tendes. Així ho va explicar a aquest diari el Miky, portaveu de l'acampada de persones sense llar, també coneguda com a Acampada X Drets.

Si bé fonts municipals no van voler confirmar que avui hi hagi d'haver un desallotjament a la plaça de Catalunya, els acampats ja temien ahir una expulsió imminent durant la nit o primera hora del matí. «No ens mourem», assegurava el Miky, que defensava que estan exercint el seu «dret de manifestació». «Cap ordenança municipi-

pal està per sobre de la Constitució espanyola», sostenia. La Carta Magna recull una sèrie de drets que, segons ell, les persones sense llar veuen vulnerats dia rere dia.

L'ajuntament, que evita utilitzar la paraula «desallotjament», ha convidat els manifestants a aixecar el campament en repetides ocasions abans de Sant Jordi i pas-

sar a convertir-lo en un «punt d'informació» sobre les seves reivindicacions. Segons els serveis socials del consistori, cap de les dues acampades reivindicatives de la plaça de Catalunya són «representatives del moviment» ni tampoc «creïbles a nivell d'interlocució».

L'intercanvi de retrets és cons-

L'acampada de sensesostre a la plaça de Catalunya, ahir.

Nòmades per la ciutat

Els desallotjaments són habituals a la capital ≡ **Ha passat** al passeig de Picasso

TERESA PÉREZ
BARCELONA

L'imminent desallotjament dels sensesostre de la plaça de Catalunya «no soluciona el problema, simplement el trasllada de lloc». Aquesta afirmació la comparteixen entitats socials vinculades al col·lectiu. «És un desnonament en tota regla el que volen executar», asseguren. Francina Alsina, presidenta de la Taula d'Entitats del Tercer Sector, és contundent: «No es poden posar pegots a aquest problema». I continua dient que «és

molt trist que perquè a la gent els molesta a la vista, es desallotgi unes persones que no tenen on anar».

Els sensesostre són els nous nòmades. «Cada vegada que molesten al paisatge o als veïns, els canvien de lloc», assegura Ferran Busquets, director de la Fundació Arrels. «Acostuma a ser habitual», assenyal·la. Així, acaba de passar amb el mig centenar que pernocta als porxos del passeig de Picasso. La queixa d'uns veïns va provocar que els desallotgés la Guàrdia Urbana un dia

que plovia a bots i barrals. «L'expulsió va ser tan ràpida que a molts no els va donar ni temps de recollir les seves pertinences», assenyalen entitats socials.

Sense sopars

L'acampada de la plaça de Catalunya no fa més que evidenciar la marginació institucional que pateix el col·lectiu. Barcelona, segons Arrels, no té prou recursos per atendre'ls. Un exemple ho testifica, «els menja-

tant entre l'ajuntament i Acampada X Drets. El primer acusa els manifestants de negar-se a utilitzar els recursos municipals que els ofereix, mentre que els segons asseguren que aquests recursos no són suficients i que no se'ls ha fet cap altra proposta que desallotjar la plaça sí o sí abans del dia 23.

ELS ACAMPATS // L'activista sensesostre Lagarder Danciu és un dels que ahir van estar recolzant l'acampada. «Al setembre em vaig reunir amb Ada Colau i la responsable de l'Àrea de Drets Socials de l'ajuntament, Laia Ortiz, i es van comprometre a la remunicipalització dels serveis socials, però Barcelona continua sent la ciutat d'Espanya on hi ha més persones sense llar», critica aquest romanès.

Entre les persones sense llar que hi ha acampades a la plaça de Catalunya hi ha diferents perfils.

Alguns, com el Danciu o com el Miky, el portaveu, són activistes, però molts altres són simplement persones que no tenen un lloc on poder dormir i que aprofiten per acampar amb més gent per esquivar els perills que comporta dormir al carrer nit rere nit. Un dels casos més extrems és el del Juan, de 55 anys, amb una salut que s'aguanta per un fil. «A més de malalt de càncer, estic esperant una operació de cor», explica assegut en una cadira, a l'ombra.

Fa quatre mesos que viu al carrer mentre espera que li assignin un pis d'acollida. «En un alberg no puc estar», apunta. Cobra una pensió de poc més de 400 euros i, per entrar en una habitació, li demanen el pagament d'una fiança i dos mesos per endavant.

Al seu costat hi ha Abdul-klim Khalil, marroquí de 50 anys, que fa dos mesos i mig que espera una

Els ocupants asseguren que **no es mouran malgrat l'ultimàtum** ja comunicat per la Guàrdia Urbana

plaça en un alberg. Aquest, de fet, és un dels punts de què més es queixen els acampats: el llarg temps d'espera per accedir als hostals municipals. El Khalil, que treballa d'interpret per a la policia («ara fa temps que no treballo i només cobro per servei», assenyala), critica el mal funcionament dels centres d'emergència: «Al febrer, durant l'onada de fred, ens van tenir allà tres dies i després ens van fer fora».

Passar a dormir al carrer comporta molts més canvis que el fet de quedar-se sense vivenda, una situació prou dura per si mateixa. Implica, per exemple, deixar els estudis. Com li va passar al Fran, de 40 anys, un dels acampats que ha hagut de deixar un curs de Femarec. O el Miguel Ángel, de 20 anys, que estudiava electromecànica i que fa 14 dies que dorm a la plaça amb el seu germà, de 36. ≡

perfil

Del 15-M a l'Acampada X Drets

Miky ► Aquest sevillà de 31 anys és la cara visible de la protesta

B. P.
BARCELONA

Miky, un sevillà de 31 anys i portaveu de l'acampada de persones sense llar de la plaça de Catalunya, és la cara més visible d'aquest moviment reivindicatiu, si bé els seus manifestants rebutgen deixar-lo en mans dels personalismes. A Miky el van fer fora de la casa on vivia fa uns mesos sense que ningú li oferís, assegura, una «alternativa habitacional». «Fa set anys que vaig viure al carrer per primera vegada, així que sé el que és», explica.

És un dels membres de l'Acampada X Drets amb el perfil més activista, ja que aquest jove fa anys va acampar a la plaça de l'Ajuntament de Sevilla junt amb les 30 famílies desallotjades de la Corrala Utopia, com es va anomenar al col·lectiu que el 2012 va ocupar un edifici buit propietat d'un banc. Miky, a més, va formar part del 15-M el 2011 i va ser un dels que llavors van acampar a la plaça de Catalunya. Set anys després aquest jove dissenyador gràfic, autor de la pàgina web de l'acampada (www.de-rechosgarantizados.org), torna a pernoctar al cor de Barcelona, però en aquesta ocasió per motius diferents.

O no tant, perquè un gran cartell amb el lema «Drets reals» penjava fins fa pocs dies sobre les tendes de campanya dels sensesostre. «Aquestes tendes són la nostra manera de protestar. Si estem aquí és perquè no ens ajuden. Els serveis socials estan saturats», denuncia Miky. I a continuació assegura que els manifestants plantaran cara a la policia en el moment en què els vingui a desallotjar: «Defensarem els nostres drets». ≡

dors socials no donen sopars, no més dinars». Per això diversos col·lectius han ocupat el forat que ha deixat l'Administració i reparteixen aliments cada dia de la setmana per les zones més deprimides de la ciutat. «Els recursos no estan pensats tenint en compte les necessitats de la persona. Alleugen el més immediat però no miren a mitjà ni a llarg termini», reconeixen a Arrels.

El 54,4% de les persones que dormen al carrer no han sigut ateses en els últims sis mesos per un treballa-

El col·lectiu ha sigut expulsat dels porxos del davant de la Ciutadella per queixes veïnals

dor social, segons dades de l'any passat. «**Sol ser gent que viu al carrer fa temps, que en el seu moment va anar a demanar ajuda i que no van trobar la resposta que buscaven**», assenyalen les entitats.

Les més de 1.000 persones que dormen cada nit als carrers de Barcelona realitzen esforços titànics per desplaçar-se a un menjador social, dutxar-se i canviar-se de roba o anar a lavabos públics. «**Es passen el dia caminant per visitar les diferents instal·lacions d'ajuda solidària**»,

apunten les oenagés.

Sonia Fuertes, presidenta de les Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS), comparteix les reivindicacions dels sensesostre de la plaça de Catalunya i la importància de visibilitzar les seves demandes. Però, aclareix: «**Barcelona té un problema enorme de vivenda i desgraciadament és difícil de resoldre. Cal que es faci política, no partidisme**». Busquets tampoc és gaire optimista: «**L'ajuntament està claudicant, creu que no hi ha res a fer**». ≡